

Düşüm

– asena-seyma- · 20 Haziran 2009

O gün yatağıma yattım. Derin bir uykuya daldım. Sonra uyandığımda annem beni bakkala gönderdi. Giderken karınca sürüsünü görmedim ve birine bastım. Ölmemişti ama ters dönmüştü, doğrulttum ve elime aldım. Ona çok üzgün olduğumu, onları görmediğimi söyledim. Bana bağırdı haklıydı da çok kızdığını, hakkını helal etmeyeceğini söyledi. Ona yalvardım, yapma dedim. Kimseye zarar gelmedi dedim. Bana bi şartla affediceğini söyledi. Kabul ettim. Ama acele olmasını annemin beklediğini söyledim. Bana kızdı. Tamam hadi ne istiyorsun dedim. Bir dakika beni yere indir dedi. Onu indirdim. Beni ısırdı ve o anda karınca boyutuna geldim. Bir sürü dev gibi buğdaylar vardı. Yani dev gibi görünüyordu. Onların hepsini yuvalarına taşımamı istedi. Mecbur kabul ettim. Hepsini tek tek taşımaya başladım. Azdı zaten sonra taşırken biri üstüme bastı. Yoo olamaz o annemdi. Annem merak edip bakkala bakmaya gitmişti. Acele etmeliydim. Yaralanmıştım da karınca insafa gelmişti. Git annende yaralarını sarsın dedi. Beni ısırdı ve affetiğini de söyledi. Eski boyutuma geldim. Annem iyice merak etmişti. Bakkala girdim. Anneme bakkala giderken düştüğümü başka bi yere oturduğum için de yolda beni görmediğini söyledim. Eve gittik. Annem yaralarımı sardı. Herşey eski haline dönmüştü. Sonra aniden uyandım. Meğerse hepsi rüyaymış. Tatlı bir düşmüş ve içimden bu tatlı düşü hiç unutmayacağım dedim...